

Sygnatura akt IV Ka 592/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie :	SSO Ewa Rusin SSO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Jolanty Siwik-Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 24 września 2014 roku

sprawy **E. G.**

syna J. i J. z domu S.

urodzonego (...) w R.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 28 kwietnia 2014 roku, sygnatura akt II K 110/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie V jego dyspozycji w ten sposób, że na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. w miejsce orzeczonego tam przepadku zwraca oskarżonemu E. G. opisane tam dowody rzeczowe;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 592/14

UZASADNIENIE

Prokurator Okręgowy we Wrocławiu wniósł akt oskarżenia przeciwko E. G. oskarżając go o to, że:

w dniu 21 stycznia 2011 r. w S. i Ż., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził różne instytucje finansowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej nie mniejszej niż 8587 zł, a w tym:

-w dniu 21 stycznia 2011 roku w S. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4789 złotych w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu na zakup towarów w systemie sprzedaży ratalnej wraz z wnioskiem kredytowym przedstawił podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) czym wprowadził w błąd pracownika punktu sprzedaży (...) Sp. z o.o. – współpracującego z opisanym bankiem co do zamiaru i możliwości spłaty zobowiązania skutkującego udzieleniem w dniu 21 stycznia 2011 roku wyżej wymienionego kredytu w opisaney kwocie na zakup notebooka H. marki „(...)” oraz konsoli (...) marki „S.(...)”

-w dniu 21 stycznia 2011 roku w Ż. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3798 złotych w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu na zakup towarów w systemie sprzedaży ratalnej przedstawił wraz z wnioskiem kredytowym podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) czym wprowadził w błąd pracownika punktu sprzedaży (...) Sp. z o.o. – współpracującego z opisanym bankiem co do zamiaru i możliwości spłaty zobowiązania skutkującego udzieleniem w dniu 21 stycznia 2011 roku wyżej wymienionemu kredytu w opisaney kwocie na zakup aparatu fotograficznego marki (...) i notebooka marki (...),

to jest o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk oraz art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2014 roku (sygnatura akt II K 110/14) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. oskarżonego E. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk oraz art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech),

III. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w wyroku kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 26 stycznia 2012 roku, przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

IV. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonego E. G. do częściowego naprawienia szkody w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku poprzez zapłatę kwoty 1000 złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.,

V. na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/16/11 poz.1 i 2 poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy,

VI. na podstawie art. 230§2 kpk orzekł zwrot oskarżonemu E. G. dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr XXII/123/12 poz. 106,107,108,

VII. na podstawie art. 230§2 kpk orzekł zwrot (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr XXXVIII/314/12 poz. 158,160,164,

VIII. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa i nie obciążył go opłatą sądową.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator okręgowy we Wrocławiu, zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym przypadku na korzyść oskarżonego E. G. zarzucając:

obrazę przepisów prawa materialnego mającą wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 44§2 kk polegającą na orzeczeniu przypadku na rzecz Skarbu Państwa umów kredytowych nr (...) z dnia 21 stycznia 2011 r. oraz nr (...) z dnia 21 stycznia 2011 r. zawartych przez E. G. z (...) Bank S.A., stanowiących dowody rzeczowe ujęte w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/16/11 w pozycjach 1 i 2 w sytuacji, gdy powyższe umowy nie stanowiły przedmiotów, które były przeznaczone lub służyły do popełnienia przestępstwa, a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie zwrotu wskazanych umów kredytowych E. G..

Sąd okręgowy zważył:

apelacji nie można odmówić słuszności.

Zasadnie wskazuje skarżący na naruszenie w niniejszej sprawie przepisu prawa materialnego tj. art. 44 § 2 kk.

Wydany przez sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie wyrok w części dotyczącej orzeczenia przypadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/16/11 poz. 1 i 2 poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy, zapadł z obrazą prawa materialnego tj. art. 44 § 2 kk. Zgodnie z dyspozycją wskazanego przepisu sąd może orzec a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka przypadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. W rozpoznawanej sprawie nie można natomiast zasadnie przyjąć aby przedmioty zarejestrowane w wykazie dowodów rzeczowych pod wskazanymi wyżej numerami dokumenty stanowiły przedmioty służące (jak przyjął sąd rejonowy) lub przeznaczone do popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art 297 § 1 kk oraz art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk jakie zostało przypisane oskarżonemu.

Godzi się zauważyć, iż niewątpliwie sprawca przestępstwa z art. 297 kk który w celu uzyskania środków finansowych dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia, musi w sytuacji wnioskowania o kredyt - podpisać umowę kredytową, która jest podstawą wypłaty wnioskowanych środków, co następuje już po podjęciu przez sprawcę wskazanych powyżej czynności sprawczych.

Nie można zatem zasadnie przyjąć, iż w zaistniałej sytuacji przedmiotowe umowy kredytowe stanowi przedmiot przeznaczony do popełnienia przestępstwa, skoro przestępstwo zostaje popełnione „na etapie prowadzącym do podpisania umowy”. Nie sposób zatem uznać, jak zaznaczono powyżej, aby wskazane umowy kredytowe mogły zostać potraktowane za przedmiot służący do popełnienia przestępstwa. Jak słusznie podnosi skarżący w przedstawionej na poparcie powyższego zarzutu argumentacji sporządzenie umowy kredytowej (i jej popisanie) nie stanowi żadnego z elementów wchodzących w skład znamion wskazanego przestępstwa, a sprawca tym dokumentem nie posługiwał się w celu uzyskania wnioskowanych środków.

Z tych też względów zaskarżony wyrok w punkcie V jego dyspozycji podlegał zmianie w ten sposób, że na podstawie art. 230 § 2 kpk w miejsce orzeczonego tam przypadku zwrócono oskarżonemu E. G. opisane dowody rzeczowe, jako przedmioty zbędne dla postępowania.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa, a kierując się zasadą słuszności.